

Een heel ander verhaal

Het was daar, ter hoogte van die man die het verkeer stond te regelen. De zon scheen, het water bewoog. Een vrouw met een veel te kort rokje struikelde en verloor haar linkerhoektand. Een aardige bouwvakker hielp haar zoeken en nadat ze de hoektand gevonden hadden, sloeg hij hem met zijn huiskamerhamer op zijn plek. De scheur in het rokje liet hij ongemoeid. De vrouw liep verder, keek dan om naar de man die het verkeer stond te regelen en werd verliefd. De man had het niet in de gaten, maar hij was dan ook niet de man waarop de vrouw verliefd werd. Ook de bouwvakker stond te staren en verloor zijn hoofd een wijle in gevoelens. Hij zag hem wel, die man met twee linkerhoektanden. Een van die tanden stak een beetje uit, hetgeen de man hielp bij het regelen van het verkeer. Hij vond het zelf machtig interessant, die duetten van fietsers. Dan ineens zag hij die vrouw en werd verliefd op haar. De vrouw stak de straat over en verdween tussen twee huizen. Vroeger was daar een straat. De bouwvakker pakte zijn hamer en tikte de uitstaande hoektand recht. De man wilde een protest te berde brengen, maar de rechtgeslagen hoektand stond dwars in zijn onderlip en hield daardoor zijn mond gesloten. De verkeerssituatie muteerde ogenschijnlijk van orde naar chaos. De man slalomde tussen de fietsen door en verdween tussen twee huizen. De bouwvakker wierp zijn hamer achteloos over een schutting en verdween tussen twee huizen. De volgende dag zouden al deze mensen elkaar weer tegenkomen, maar dan zou het verhaal heel anders zijn.

vijf, VII, 11; zes-zeven-2nul11